

munerne. Det vil sige, at også her laver vi et skift.

Det næste er visitationen af børnene til den specielle behandling. Den sker allerede i dag i amterne. Den specialviden forsvinder.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Det, der er interessant, er jo igen, at man lader, som om kommunerne er fuldstændig fremmede over for den opgave, de nu fuldt ud overtager finansieringsmyndighedsansvaret for. Det er de jo slet ikke. Faktisk er det sådan, at halvdelen af de unge, som modtager vidtgående specialundervisning, i dag håndteres af kommunerne. Der er en række amter, f.eks. Storstrøms Amt og Frederiksborg Amt, som i vidt omfang har overladt det til kommunerne at håndtere disses opgaver over for netop denne gruppe af unge og voksne. Det er situationen, at kommunerne i vidt omfang har institutioner placeret lokalt, som de driver på basis af kontrakter med amterne.

Derfor er det en fiktiv situation, man opbygger, når man pludselig angiver, at det er amterne, der udelukkende har med disse unge, børn eller små børn at gøre forud for visiteringen til vidtgående specialundervisning. Det er jo fru Anne Baastrup bekendt, at der også er børn, som ikke er i en specialinstitution forud for børnehaveklassen, og som senere får brug for at visiteres til vidtgående specialundervisning. Den opgave håndterer kommunerne rent faktisk i dag.

Kl. 21.15

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Der er mange forskellige børn, der får vidtgående specialundervisning. Det, jeg bare anfægter, er fru Tina Nedergaards fuldstændige afvisning af, at det her kan give problemer. Det gælder først og fremmest med hensyn til børn, der er så handicappede, at de går i regionalt placerede specialbørnehaver også efter den nu vedtagne lovgivning i regionerne. Vi har den meget specialiserede udredning af børn, som i dag foretages i amterne, og hvor der ikke er nogen, der kunne drømme om, at en kommune kunne stå for det.

Fru Tina Nedergaard må selv have hørt, da institutionen i Sønderjylland beskrev, hvordan de havde organiseret det. De selv efter kommunalreformen små kommuner, der kommer i Region Syd i det nuværende Sønderjyllands Amt,

har ikke kapaciteten til at lave den udredning, den vejledning og de specielle tilbud til børnene.

I Sønderjylland frygter man, at man får Ribemodellen, hvor der laves en enkeltintegration i den almindelige skole. Det er jo der, problemet ligger, det er jo det, forældrene har fortalt os de er nervøse for. De er ikke imod en eller anden form for fremskridt, de er nervøse for, hvad deres børn får af tilbud. Det synes jeg fru Tina Nedergaard skulle tage alvorligt.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Vi har sandelig taget det alvorligt. Vi har haft en meget grundig udvalgsbehandling, hvor vi netop også har haft besøg af en række deputationer, som har henvist til, at de er bekymrede på deres børns vegne osv. Det har vi naturligvis taget højde for, og derfor må vi med tilfredshed konstatere, at det vil blive sådan, at der skal afgives en årlig redegørelse, som tilgår ministeren, som følger området tæt med henblik på at sikre, at der er ordentlige tilbud til rådighed for børn og voksne, som har et behov.

Men derudover er man jo altså også nødt til at forholde sig til, at når vi nu flytter opgaverne fra amterne, så flytter vi også ressourcerne og ekspertisen ud i kommunerne. Desuden vil kommunerne, når de har behov for hjælp til udredning af eleverne, kunne tage kontakt til VISO. Det ligger lige for, at kommunerne vil gøre det.

Det, der ligesom ligger i fru Anne Baastrups opfattelse af kommunerne, er, at hvis de ikke har den fornødne ekspertise, så vil de nok svigte opgaverne. Min erfaring med kommunerne er, at hvis de ikke har den fornødne ekspertise, så vil de indhente den, og det har de gode muligheder for bl.a. i VISO.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Der er to lovforslag, som har med den samme gruppe mennesker at gøre. Det er L 38 inden for det sociale område, og så er det det her lovforslag, L 108, inden for den vidtgående specialundervisning. Det er nogle små grupper, det er handicappede, det er sårbare grupper, det drejer sig om.

I regeringens eget forslag inden for det sociale område, L 38, er det sådan, at kommunerne kan vælge, om de vil hjemtage de institutioner, der varetager ansvaret for de her små, sårbare grupper. Men når vi snakker om det her område